

[Hagen Hagensen]

ning: børn, for det er vel egentlig det, der er tale om.

Jeg vil derfor gerne i princippet give tilslutning til det lovforslag, som kristeligt folkeparti her er kommet med, men vil dog føje til, at selv om vi er enige i det sigte, der er dermed, og gerne vil være med til at beskytte børn og unge, så vil vi da også gerne se på, om det nu også rammer plet, og nærmere drøfte det i udvalget. Der er allerede rørt ved, om aldersbestemmelserne helt er dem, det skal være, og der er da også problemet om, hvad utugtige billeder er.

Jeg ved ikke, om det høje tings medlemmer kender sommerfuglen, der ser så smuk ud, og som kan købes rundt omkring, men som, hvis man folder den sammen på en ganske bestemt måde, er et af de mest utugtige billeder, der overhovedet findes. Det vil kunne sælges stadig væk, for det er ikke et utugtigt billede, men det vil til gengæld kunne gøres til det.

Hvad vil det i øvrigt sige, at det kun er dem, der sælger billeder, man vil straffe? De, der foreviser billeder for børn, burde vel også straffes, når man i det næste punkt siger, at de, der foreviser film for børn, bør straffes.

Jeg er enig i de bemærkninger, der er faldet om udstillinger, hvor bøderne er urimeligt små. Det kan da godt være, de skal være større. På den anden side må man erkende, at netop det, at vi har givet det frit, skulle betyde, at man også fik en vis form for hold på tingene på en sådan måde, at man efterhånden vel heller ikke kommer ud for at skulle straffe særlig meget.

Når vi nu har sagt alt dette om billeder o.lign., vil jeg da gerne føje til: er det bedre, at børn hver eneste dag – eller er det kun et par gange om ugen? – i et herværende blad, der udkommer i et meget stort oplag, vistnok Danmarks største, kan læse om massageklinikker i annoncer? Jeg fik forleden dag som medlem af retsudvalget sendende et udklip fra en stakkels kvinde, der er indlagt til nervebehandling, og som antageligvis har været inde under massageklinikbegrebet. Hun sendte mig et uddrag af en dags annoncer. Hun havde talt dem op, og der var 178. Jeg læste i nogle af dem om alle de mærkværdige stillinger og meget andet, man kunne komme ud for, hvordan man kunne gøre dit og dat på fransk, på spansk, og hvad ved jeg,

med nærmere beskrivelse af, hvordan de var klædt af eller klædt på, og hvad de kunne komme til. Jeg spørger bare: er det ikke også sådan noget, vi skal have fat i? Det er da også et problem. Det er efter min mening lige så galt at få det ind gennem øjet ved at læse det som at få det ind gennem øjet ved at se et billede, så jeg synes altså, at det er noget, vi skal have taget op på en eller anden måde og få klaret af med hinanden, hvordan det bedst kan gøres. Vi vil gerne være med til at beskytte børnene, men vi vil altså også gerne have lov til at se på, hvordan det praktisk kan gennemføres.

Så må jeg til slut sige, nu da forslagsstillerne selv har peget på bevisspørgsmålet om alder på dem, der er ud over det, man vil kalde for børn, at det vistnok er en lille smule svært at have med at gøre, dér er jeg helt enig med ministeren. Jeg tror, at vi skal prøve på at nå frem til at beskytte børnene og så lade resten ligge.

Birgith Mogensen (CD):

Centrum-demokraterne vil stille sig positivt over for forslaget under udvalgsbehandlingen. Når optagelser af sådanne scener er forbudt, bør man heller ikke kunne skabe sig en fortjeneste ved at sælge børnepornografiske film og bøger. Hvor stort problemet er, ved vi ikke. Det kan vi vel danne os et indtryk af under udvalgsbehandlingen, hvor også aldersgrænsen på de 21 år nok bør diskuteres, men principielt er vi enige.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg er i det store og hele enig med justitsministeren i, at forslaget, som det foreligger, ikke egner sig til at blive gennemført.

De 16 år er formentlig vedtaget, dengang vi havde en grænse ved 16 år. Nu har vi en grænse ved 15 år. Det burde nok rettes, når man er i gang med det nu. De 21 år er ligeledes fra en tid, hvor fuldmyndigheden indtrådte ved de 21 år, og hvis man retter i det i øvrigt, så bør det rettes til 18 år. Det er to, synes jeg, væsentlige indvendinger.

Så er der selve forholdet. Vi har jo den paragraf i øjeblikket, der siger, at den, der sælger utugtige billeder, er strafværdig. Jeg vil da godt gå med til, at også de, der sælger eller foreviser film eller billeder til unge